

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice številka 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: šeststopenjska petit-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 71.

V Ljubljani v ponedeljek, 30. marcija 1885.

Tečaj II.

„Ljubljanski List“ v novi obliki svojim čitateljem.

Danes nas vidijo naši častiti čitatelji pred seboj v nekoliko izpremenjeni obleki. Se vé da nismo s tem tudi izpremenili dosedanjih svojih političnih nazorov in načel. Saj ni naša navada, izpreminjati jih, in najmanj nam je tega treba danes, če se oziramo na to, kar smo doživeli v zadnjem letu, od kar se namreč bavimo s politiko. Hud boj je bil sicer v tem času med nami in našimi nasprotniki; a nimamo zaradi tega uzroka misliti, da pot, po kateri smo hodili, ni prava, ali da stvar, ki smo jo zagovarjali, ni dobra. Saj vemo, da je le strast, ne prepričanje, gonila naše nasprotnike v boj zoper nas.

„Ljubljanski List“ ni bil še zagledal belega dneva, ko so se uže njegovi sovražniki, namreč slovenski radikalci, zarotili, da ga hočejo, brez ko pride, zadaviti, uničiti. In ko se je potem prikazal in začel jim praviti marsikatero resnico, ki je niso bili vajeni nikoli preje slišati, je kaj precej zagorelo v njih strehi. Na noge torej, „Slovenski Narod“, „Slovan“, „Brenclj“, „Soča“, „Škrata“! Vstanite, pomagajte vsi, tudi vi, Ljubljanski sodniki, pomagajte! Zgrabite novega vrtnjenca! V nevarnosti je zdaj čast, da, celo obstanek naroda slovenskega, kajti „Ljubljanski List“ in njegov urednik (gorjé obema!) sta se drznila trditi, da naši radikalci niso — nezmotljivi, niso nedotakljivi. Predrznost „Ljubljanskega Lista“ je zares neslišana! In kaj bi ne? Saj misli „Slovenski Narod“, da ima za seboj ves narod slovenski; „Slovanu“ se zdi, da stoji za njim celó ves slovanski svet; „Brenclju“, „Soči“ in „Škratu“ se sanja, da stojijo na njih strani vsi pametni

ljudje. Ni torej čuda, da si je ta petorica vzela „Ljubljanski List“ na muho, a da je tudi mislila, da prec kar odpihne „najnovejši dnevnik“ ali „Ljubljanski listič“, da ne bo več ne duha, ne sluha po njem.

So pač čudni svetniki vsi ti radikalci, naj bodo uže nemškega ali slovenskega plemena. Nemški radikalci bi hoteli sami gospodariti, in ker njih beseda povsod ne velja, vpijejo na vse grlo: Nemci v Avstriji so vznemirjeni, so razburjeni, češ, da sedanja vlada Nemce tlači, da jih pritiska na steno. Ravno taki so naši slovenski radikalci, zato trobijo po svojih gori imenovanih glasilih v svet, da ni bilo nikoli slabših časov na Kranjskem za Slovence, da je sedanja vlada kranjska razdražila in razburila ves narod slovenski — zakaj? ker je „Ljubljanski List“ tem prenapetnežem na njih sanjarije in na njih drzno in zlobno opravljanje brez strahu povedal, kar jim gre. To je pregreha, ki jo je vlada s svojim listom vred doprinesla nad narodom slovenskim; kajti ti možje — čeravno jih lahko našteješ na prstih — si mislijo in javno trdijo: Narod smo mi, in mi narod slovenski, odločno obsojamo „nemškutarski“ „Ljubljanski List“ z „nemškutarsko“ vlado kranjsko vred! — To vam je zares prava komedija! In glej! marsikak možiček na Slovenskem, sicer dobra duša, ki hoče tudi jezdariti konja velike politike, ker je posrkal nekoliko politiške modrosti iz „Slovenskega Naroda“, „Slovana“, „Brencljna“, „Soče“ ali „Škrata“, glej, tudi on misli, da je kaj prebrisana glava, če izreče soglasno s „Škratom“ in njegovimi tovariši svojo obsodbo nad „Ljubljanskim Listom“. In če mu rečeš: Prijatelj, povej mi, kedaj in kje si našel v „Ljubljanskem Listu“ kaj slabega, kaj neresničnega? Pokaži mi,

kje si našel v njem kaj Slovincem škodljivega, ker mu vender od druge strani, namreč Nemci, vedno očitajo, da zagovarja samo Slovence in ne mara za Nemce? In ta mož ti odgovori, da ni sicer „Ljubljanskega Lista“ še nikoli niti v rokah imel, in še manj ga čital, a da hoče vender soditi o njem — se vé, da tako, kakor sodi slepec o barvah.

Prav za prav se mora človek vsemu prizadevanju in trudu naših radikalcev le smejeti, saj ni misliti, da se bodo naši razumni in trezni Slovenci ravnali po njih načelih in po njih uku. — Koliko papirja in koliko črnila so ti možje uže potratili na pr. zaradi tistih glasovitih 600 goldinarjev, ki jih je deželni zbor kranjski dovolil za poučevanje slovenskih otrok v dvo- in večrazrednih slovenskih ljudskih šolah v nemškem jeziku po 2 ali 3 ure na teden, in sicer le takih otrok, ki se zato prostovoljno oglasé. Dokazati so hoteli ti kričaji, da se s tem vsi Slovenci ponemčijo; a prosti, pa tudi presodni kmet vé dobro, da to ni res, in vé tudi, da vsi njegovi otroci ne morejo biti kmetje, ker nimajo dovolj kmetij za vse; vé torej, da tistemu nje govemu otroku, ki mora iti s trebihom za kruhom po svetu, mora biti le koristno, če se je zraven maternega jezika naučil tudi kaj nemškega; vé pa, da ni zaradi tega njegov otrok postal Nemec. — Koliko nepotrebnega se je govorilo in pisarilo o tem, ali se morajo v Ljubljani po postavi zraven slovenskih ljudskih šol za Slovence h krati ustanoviti tudi nemške šole za blizu 600 Nemcev; naši slovenski radikalci, ki vedno vpijejo: dajte nam enakopravnost, so žugali vladi da jo bode v tej zadevi na zadnje po njih vo-

Listek.

Črnogorska nevesta.

(Izvirna novela. Spisal J. Bedének.)

(Dalje.)

Janko poklekne k nesrečnemu, in ko ga spozna, žalostno vsklikne: „Ti si, Bogdan? Oj, drago srce, govori, kedo te je umoril?“

Bogdan, on je bil, oči odpre, zatisne rano z roko, kakor bi hotel bežečemu življenju še poslednji „stoj“ zapovedati in z drugo pokaže na pištolo, ki je poleg njega ležala. „Sam,“ spregovori s tihim, slabim glasom. Hotel sem svojemu gorju, brezkočnemu gorju konec storiti. Moje ljubeče, ah, takó neizrečeno nesrečno srce ni zamoglo dalje sreče prenašati, ki je tvoji sestri in njenemu zaročencu takó mило cvetela. Bolečine, grozne bolečine polastile so se mojega srca, katerim še imena ne vem! Vsak dan sem se nadejal, da mi počí srce, in vsak večer sem se sladko nado k pokoju podal, da se več ne zbudim. Vender zastoj sem oprezal na trenutek, ki bi mi bil to tolažbo prinesel. Danes, ravno poprej sem bil skrivna tiha priča velike sreče, ki obema takó jasno cvete, ko sem ju za mejó skrit poslušal. V trenutku obsedel me je hudi duh in nevoščljivost

in zavist gnale ste mi roko po pištolo, ravno to, ki mi je sedaj poslednjo prijaznost skazala, in hotel sem na ljubljenco vstreliti, da bi bil vsaj ednega ali pa oba zadel in jima takó odprto nebo po polnem razrušil. V pravem času je pristopil dobri angelj ter me z milim glasom prosil: „Stoj nesrečnež, kaj sta ti storila? Kakošno pravico imaš, uže vdrugič se nad življenjem človeka pregrešiti, ki ti nikdar ni za las žalega storil.“ Milo se mi je storilo in bolečina in teža srca zljajšala se mi v obilih solzah. Zapustil sem srečni kraj, pritaval semkaj, kjer se me zopet poprejšnje hrepenenje po sreči poloti, ki takó neusmiljeno pred menoj beži. V prepolni meri bolečin nisem jim bil več kos, in roka poseže za pas in zgrudil sem se v tistem trenutku na zemljo. Čutim, da bodem prav kmalu vseh bolečin rešen živeti nehal. Predno pa se ločim, moram tebi, Miroslav, še nekaj razodeti, kar mi kakor težak svinec na srcu leži, in to se tvoje lastne osebe tiče. Jaz sem bil tisti, ki je takrat na te vstrelil in ki je do danes prikrit ostal. Iz samega dolgočasa opazoval sem te v grmovju ne daleč od srpentin, po katerih si prišel. Imel sem te za ogleduha, in satanska misel se me je polastila, na té pomeriti. Pomeril sem in sprožil in ti si bil žrtev moje lahkomišljenosti. Sedaj pak v zadnjem trenutku, ki še diham, pro-

sim te še odpuščanja svojega zločina. Oh, odpusti iz dna srca pregreho zgubljenemu sinu, katero j nad teboj doprinesel. Spominjaj se besed svoj matere, ki ti jih je v nježni mladosti dan z dnevom ljubečega srca govorila in te jih zgovarjati učila: „Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom!“ Saj so to be sede našega velikega in zvišenega nebeskega mojstra! Odpusti, odpusti!“

„Odpustil sem uže, in to tem preje, ker si je vse v vojnem času pripetilo. Naj bi ti to večer pravični sodnik tako odpustil, kakor sem jaz očepustil!“

Še kratko grgranje, in Bogdan je za večn oko zaprl. Srce, ki je bilo vstvarjeno, da je trpel in ljubilo, oj, tako neizmerno ljubilo, nehalo j živeti. Pretrpel je!

„Mrtev je“, pravi žalostno Janko, „škoda j dobrega in junaškega mladeniča, iz srca sem g imel rad. Bog mu daj večno luč!“

„Kaj nama je z njim začeti?“ vpraša Miroslav, „tukaj ga vender ne moreva pustiti.“

„Nesiva ga v njegovo hišo, saj ni daleč o tukaj, najbolje bi se spodobilo.“

Milica je pa med tem v smrtnem strahu don živela. Neizrečeno tesno ji je bilo pri srcu, kaj vedno je mislila, da bi bila nocoj morebiti Jan

dilih še celo upravna sodnija učila, kako se morajo obračati paragrafi temeljnih zakonov; a „osmešili so se“, kakor jim je javno povedal dr. vitez Bleiweis, vrli sin nepozabljivega dr. Janeza viteza Bleiweisa. — Dr. Ivan Tavčar uže šteje — kot prorok — v duhu leta, po katerih preteku zgine iz Kranjskega zadnji Nemec; a kaj mu pomaga tako prorokovanje, ker vendar ne bode on tega doživel, in še marsikak drug mož, njemu podoben, ne; kaj mu pomaga tako hujskanje, ker mora naposled vendar le občevati z Nemci in tudi občuje z njimi; saj pravijo, da celó rad zahaja v nemško kazino, česar mu nikakor ne jemljemo za zlo, saj vémo, da pri vsem tem ostane, česar želimo, dober Slovenec. — In zopet drug prorok — to je naš Ivan Hribar, zajedno tudi marljivi opravnik banke „Slavije“ — uže vidi on, kako se „osamelo slovensko jezero razliva v veliko morje slovansko“. A to se nam zdi vendar nekoliko nevarno: pri tem razlivanju bi pohlevni čolnič Hribarjev lahko v velikem slovanskem morju utonil, kar bi nam bilo prav žal; zategadelj naj svoj čolnič le rajši veselo vozi po slovenskem jezeru, kar je zanj in za marsikaterega drugega gotovo bolj varno. — In veste, dragi Slovenci, še, kar sta vam Ivan Hribar in njegov pravoslovec, dr. Ivan Tavčar, nedavno v svojem „Slovanu“ tako toplo priporočala, da vzemite namreč vsi, kar vas je, v roke rusko slovnico, ker „le v tem znamenju boste zmagali“! Slovenci! ste li vsi ta svet vestno izpolnili? Žalibog, nam poročeta Tavčar in Hribar, da ga ni izpolnil morda niti eden izmed njih. Pa to nič ne dá, naj se le potolažita, saj nista med tem niti ona sama imela v rokah ruske slovnice, kar jima tudi nihče ne zameri, ker sta nemara bolj marljivo prebirala slovensko slovnico, spoznavši, da se morata še marsičesa učiti v njej. — In goriška „Soča“? Tudi ona neče zaostati za „Slovanom“, njej je gospodin Starčević v Zagrebu uzor pravega poslanca in domoljuba; a le škoda, da goriški Slovenci pri volitvah tako malo marajo za „Sočine“ uzore in nasvete, kajti vselej volijo po svoji glavi poslance, ki nimajo niti Starčevićeve krvi, niti njegovega duha v sebi. — In kaj sta oni dan še povedala naša prijatelja Ivan Tavčar in Ivan Hribar? Povedala sta, da, ker se je čulo, da zapusti naš deželni predsednik palačo na Turjaškem trgu, „zreta oba taki slučajnosti v oči z zimsko mrzlimi srci“. To je pač prehudo za našega deželnega predsednika, kajti — kedo tega ne vé? — zanj ni zadosti, da ponese, kadar pojde

enaka nesreča zadela, kakor je pred nekaj meseci Miroslava doletela. Štela je minuto za minuto, poslušala, ali bi ne bilo korakov ljubega Miroslava slišati, toda vse zastoj. Ravno se je hotela sama na mesto podati, kamor je poprej odšel, ko zunaj trde možke stopinje zasliši, in kmalu potem Janko in Miroslav v hišo stopita.

„Hvala Bogu“, vsklikne mlado dekle, „oba zdrava in živa!“ toda koj se njena radost za mnogo pomanjša, ko se v blede obraze prišlih ozre. „Za božjo voljo,“ govori Miroslav, „kaj pomeni blede barva na vajinih licih? Kaj se je pripetilo?“

Oba se spogledata, ne vedé, ali bi ji žalostno dogodbo povedala, ali počakala, da jo iz družih ust izvé. Slednjič Janko spregovori in pravi: „Našega prijatelja Bogdana je nesreča prehitela.“

„Bogdana? o vbogi mladenič!“ žaluje zala deklica in oči ji resne postanejo. „Povej Janko, kaj se mu je zgodilo? Je li ranjen?“

„Ne,“ kratko Janko odgovori, „on je — mrtev! Vstrelil se je.“ Poslednje besede so Milici kosti in mozek pretresle. Notranji glas ji je pravil, da je ona nekoliko njegove prezgodnje smrti kriva. Nasloni se na mizo, oči si pokrije in milo joka.

„Ah Bogdan, nesrečno dete, kaj si ti moral storiti. Mavi li nisi zamogel boljšega izmed dveh gorja izbrati? Moral si li najgorše voliti? O moj Bog, moj Bog, da bi bila prej to vedela — pa kaj, saj nisem mogla drugače ravnati in nisem smela. Prav sem storila, kar sem naredila

iz dežele kranjske, s seboj svojo dobro vest, on marveč živo hrepeni po tem, da bi mu k slovesu pela slavo — naša dva Ivana!

Kakor se vidi iz vsega tega — in koliko drugega temu podobnega bi lahko še navedli! — „Slovan“ in njegovi tovariši s tovarišico „Soča“ vred dobro skrbé za to, da Slovincem ne manjka predmeta za razveseljevanje. A stvar ima žalibog tudi svojo resno stran. Mi se smejamo burkam naših radikalcev, drugače sodijo o njih Nemci. Tem nepremišljeno ravnanje in ropotanje slovenskih radikalcev ni šala, temveč polna resnoba, je zaželjeno jim orožje, ki je obračajo zoper Slovence, češ, da kakor mislijo in delajo slovenski prenapetneži, tako misli in dela ves narod slovenski. To je večidel nemškim liberalnim časnikom in nemškim radikalcem povod ali vsaj pretveza, da se tako strastno zaganjajo zoper vse Slovence, ki jim, gledé na to, kar govorijo in pisarijo naši radikalci, podtikajo mržnjo in sovraštvo zoper naše sosede Nemce in sploh zoper vse, kar je nemškega, ki jim vrhu tega podtikajo še — Bog vé kake posebne namene. To je žalostno in Slovincem, njih časti in njih napredku gotovo jako škodljivo.

Zatorej bode „Ljubljanski List“, kakor dosihmal, tako tudi v prihodnje, med drugim imel tudi to nalogo, da bode izpodbijal pri vsaki priliki, ki se mu ponudi, pretirana in nevarna načela naših neprevidnih radikalcev. Nadejamo se podpore njegovih čitateljev in vseh poštenih Slovincov.

O povodnjih v Notranjski.

Poznati preiskovalec in podpredsednik oddelku avstrijskega kluba turistov za preiskavanje votlin, g. Fran Kraus na Dunaji, sestavil in izdal je o povodnjih v Notranjski naslednjo spomenico: „Strašna in vsako leto se ponavljajoča poplavljanja v Notranjski ne uničujejo samo kmetijskih pridelkov, marveč imajo tudi v zdravstvenem oziru mnogo slabih nasledkov. Delj časa uže skušal sem priti do sredstev, s katerimi bi se dalo tem poplavljanjem k orenito v okom priti; in posrečilo se mi je po sodelovanjukušenih teoretikov in oseb, katerim so dotični kraji dobro znani, v bistvenem določiti zvezo podzemeljskih vodotokov ter sestaviti vspeš, po katerem naj bi bilo pričeti in izvesti delo.

Vspored ta je naslednji:

Če se pomisli, da spadajo vode posamičnih votlin k podzemeljskim omrežjem rek (porečjem),

in naredila sem, kakor mi je velelo srce. Bog je moja priča. In vendar mi togotno srce očita vzrok njegove prezgodnje smrti.“

„Milica poslušaj, ti nisi nikdar njegove smrti kriva, vsaj ti ne moreš za to, da te je tako blazno ljubil in to potem še tembolj, ko je uže videl, da te ljubi brez vsake nade,“ jo tolaži Miroslav, „obriši si grenke solze. Vendar ti ne morem braniti, da mu posvetiš solze prijateljskega sočutja in vsestranskega milovanja, kajti samemu mi je žal za vrlega mladeniča, če prav je bil on —“

Miroslav se prestraši in obstane v sredi govora, konca ni hotel Milici povedati. Ali tudi Milica osupne in oči v Miroslava vprašajoč obrne. Ko pa poslednji le molči, ga ona opomni: Rekel si, „če prav je bil on — in povedal nisi, kaj?“ Kaj to pomeni, ta strašna misel se je v meni porodila. Bogdan je bil tvoj — morilec! Govori, Miroslav, je li to res, kar sem ravno kar izrekla? Kedo ti je povedal? Govori!“

„Da, naj bode. Kratko pred svojo smrtjo mi je sam obstal namerjeni umor ter me prosil odpuščanja, in jaz sem mu po polnem odpustil.“

Milica se oklene vratu ljubljene, joka in jeclja besede tople zabvale v imenu mrtvega Bogdana. Sedaj še le je deklica določno čutilo, kako rada je Bogdana imela. Miroslav ji pripoveduje vse tako, kakor je malo poprej od Bogdana slišal, in večkrat si žalostna devica med tem rosne solze obriše.

(Konec prihodnjic)

ki se pretakajo pod tacimi dolinami, potreba je pred vsem pričeti z odvodom vode pri najglobokeje ležečih kotlinah, ker bi bila drugače povodenj v bolj nizko ležečih dolinah zaradi pomnoženega pritoka vode še pogubljivejša.

O onem porečju, ki se izliva pri Vrhniku v ravnino, je znano, da mu pripada tudi pri Planini Unec, za katere neoviran odtok bi se moralo pred vsem skrbeti. Vode nekoliko više ležeče logaške in postojinske kotline se pri jami Malega Grada ali blizu nje prelivajo v dolino pri Planini; ravno toliko vode prihaja v Planini iz virov v Mlinji. Ta zadnja voda prihaja iz cérkniškega jezera, od koder pod zemljo teče, pozneje pa v Rakovskem potoku pride na dan, pri Sv. Kancijanu zopet izgine, a se pri Mlinji v več virih prikaže ter se združi v potok, kateri se po kratkem teku izlije v Unec.

Górenji dotoki cérkniške kotline so le deloma določeni, pripadajo pa najbrže večji del k javorniški in loški votlini.

A ne vse vode cérkniške kotline spadajo k zistem virov Ljubljani, kajti eden del izmed njih teče pod zemljo naravnost proti severu ter pride pri izvirku Izice v ljubljansko ravnino.

Na drugi strani pa ne spadajo vsi podzemeljski odtoki planinske doline k Ljubljani, katera pride pri Vrhniku na dan, ampak eden del izmed njih staka se neposredne po Bistri in drugih dotokih Ljubljani v to reko. V kaki zvezi pa da so večti podzemeljski vodotoki, ni natanko znano, a tudi take važnosti niso, da bi se vsi preiskati morali.

Da se nezdodam, provzročnim povodnji, korenito v okom pride, bode zadostovalo, ako se jeden sam odvod toliko odpre in razširi, da njegov presek zadostuje za hitri odtok vode ob povodnji. Naravno je, da bi se moralo v tem oziru pričeti v porečju Ljubljani med Planino in Vrhniko.

Na tej progi ni tako lahko določiti teku podzemeljskih vod, kakor na primer med Ložem in Cerknico, med Cerknico in Planino, kjer mogočne jame zaznamujejo ponikve, kje se voda odteka. Iskati se mora le po sledovih, nahajajočih se na površji zemlje, iz katerih se more sklepati na podzemeljske vodotoke. Ti sledovi so pred vsem tako zvane „jame“.

Na dnu takih „jam“ nahaja se pogostoma tekoča voda, katere podzemeljski tek se lahko s kakim barvilom (nestrupenim anilom) določi.

Na progi med Planino in Vrhniko mogla bi Vranja Jama služiti v pojasnilo, če bi se tek vode navzgor preiskoval. Ravno tako morale bi se druge jame na tej črti preiskavati, in sicer pred vsem tiste, na katerih dnu se sliši šumenje vode.

Kadar se je na ta način našla kaka jama, v kateri se voda vedno nahaja, moralo bi se ob majhni vodi slediti teku vode navzgor; in če bi se stavile ovire, moralo bi se razstreljavati. Navzdol teku pa bi se moralo s pobarvanjem vode določiti, kje da pride ta na dan. Istotako bi se morale s pobarvanjem tudi zveze posameznih votlin določiti, ako iste niso uže znane in se ne dadó po geoloških znamenjih nad zemljo dokazati. Ta posel izvesti bi mogli večji del tudi ljudje, kateri niso strokovnjaki, in želeti je celó, da se nabere kolikor možno mnogo podatkov, kateri bodo strokovnjakom njih delo mnogo olajšali. Pri tem ne sme se ozir jemati samo na one vodotoke, kateri spadajo k porečju Unce, marveč tudi na iste, kateri se stekajo v Izico, da se na ta način dobi jasna podoba hidrografskih razmer kranjskih kraških tal, na podlagi česar se potem lahko določi razvrstitev nameravanih del.

Z razširjanjem odtokov Unce pa se lahko takoj prične, in sicer bi bilo najprilicneje, da bi se poprijelo delo v Vnanji Jami.

Sploh bi se priporočalo, da bi c. kr. oblastnija poučile občine o tem, da je trebljenje sesalk vseser kako koristno, da pa od tega trajne pomoči ni pričakovati; ta dala bi se doseči le s tem, da se napravi nov odtok, katerega trebljenje bi stalo menj truda in menj troškov. Takih odtokov ne trebalo bi še le umetno izstreljati, ker je take itak uže narava vstvarila in katere je treba le poiskati in iztrebiti.

S tem trebljenjem in razširjevanjem moralo bi se, če le možno, teku vode nasproti pričeti in trebè posebno poudarjati, da se mora delo najprej v nižje ležečih kotlinah dovršiti, predno se v višje ležečih prične. Podatki, ki bi jih poznava telji kraja v votlinah in globinah sestavili, naj bi se na velikih zemljevidih od kakega veščaka zaznamenovale.

Ta vspeh dela zadostoval bi za leto 1885. Se vé da trebalo bi pri tem sodelovanja prebivalstva in podpore deželne vlade.“

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Gospodska zbornica imela je v soboto še sejo, potem pa so se pričele velikonočne počitnice. Ker se državni zbor ni formalno preložil, se more sklepati, da bodo počitnice trajale le kratek čas, osebito ker se grška Vélika noč ob enem obhaja s katoliško. Kdaj se zopet pričnó seje, ni še določeno. — V sobotni seji omenjal je med drugim grof Thun škodo, katera se godi ribištvu po odtokih nekaterih tovarn. Govornik je zahteval, naj bi se ribištvo varovalo, da bi se ne dopuščalo, da se iz tovarn odteka voda v reke, kjer potem morajo vsled te okužene vode poginiti ribe. Gospod poljedelski minister mu je odgovoril, da po obstoječih zakonih more oškodovani zahtevati pač odškodnino:

„Nordd. allg. Zeitung“ bavi se v daljšem članku z avstrijskim parlamentom in se ozira posebno na budgetno debato ter pravi: „Pred nekaterimi dnevi je poslanska zbornica sprejela konečno finančni zakon v tretjem čitanju. Levica je se vé da glasovala proti, ker pač nedovolitev proračuna pripada k onim bistvenim znamenjem jedino za vlado sposobne „državne stranke“. Dasi se je med budgetno debato gledé na *dies irae* volitev vse storilo, vendar ni levica imela volje predlagati imenskega glasovanja. To se pač zadostno iz tega pojasnjuje, ker je na leviči zeló mnogo mož, kateri bi ne videli radi, da bi stenografični zapisnik njih imena v zvezi s tem parlamentarnim „delom“ ohranil. Nič menj zanimljivo pa je tudi, iz te vzdržljivosti opozicije konstatovati, da ne dvojbeno tudi liberalni volilci na tej taktiki ne najdejo ukusa.“

Tuje dežele.

V Belem Gradu sestavil se je odbor, kateri bode priredil Metodovo slavnost v Srbiji; predsednik temu odboru je mnsgr. Teodozije. Sklenilo se je, da bode imela ta slavnost izključno samo verski značaj.

Italijanski listi poročajo, da bode v nekaterih dnevih odšla nova ekspedicija italijanskih čet v Massauah. Parobrodno društvo je na vprašanje vojaške oblasti odgovorilo, da bode dalo dné 3. aprila dva velika parobroda na razpolaganje. Italijani nameravajo svoje gospodstvo razširiti do Kerena.

Iz Švice dohajajo zopet véstí o gibanju anarhistov. Pred kratkim zaprli so nekega Nemca, kateri je razširjal na javnih prostorih plakate, v katerih se je pozivalo delavce na uboj, umor, požiganje in rop.

S kitajskega bojišča brzojavil je dné 26ega t. m. general Négrier: Brigada je koncentrovana v Lang-Sonu. Jaz ostal sem ves dan pred „vrati v Kitajsko“; pričakoval sem sovražnika, a ni se prikazal. Dnó 24. t. m. zadele so obile zgube Kitajce. Danes ostal sem v Lang-Sonu, zgodilo pa se ni nič posebnega. Od včeraj so vsi ranjenci tukaj. Število naših izgub znaša: 7 častnikov mrtvih, 7 ranjenih; 72 mož mrtvih ali pogrešanih, 190 mož ranjenih.

Iz osrednje Amerike se poroča, da so sklenile ljudovlade San Salvador, Nicaragua in Costarica zvezo, da hoté vkupno postopati proti Barriosu. Te operacije vodi predsednik ljudovlade San Salvadorja.

Razne vesti.

— (Zapovedovalec duhovom pred sodnijo.) V Kronstadtu na Sedmograškem vršila se je pred ondotnim sodiščem zeló zanimiva kazenska obravnava. Junak cele zadeve bil je sedemnajstletni dečko Gustav Ganesch. Pred nekolikimi leti učil se je rokodelstva pri nekem mehaniku, a ko je bil ta umrl, ni si iskal več druge službe, ampak hodil je brez dela od kraja do kraja, dokler ga policija ni prisilila, da je stopil v delo pri ključarji Juriju Dermerju v Kronstadtu. Prebrisani Ganesch znal je v kratkem svojega mojstra in njegovo soprogo prepričati, da je čarovnik. Gospodar njegov je pripovedoval in z vso odločnostjo trdil, da je na lastne oči videl, kako je Ganesch enkrat napravil, da so iz zemlje iskre ven letele in mojsterca bila je trdne vere, da njen pomagač duhovom zapoveduje in da s pomočjo teh zaklade iz zemlje vzdiguje. In videlo se je, kakor bi vse to res bilo, kajti Ganesch živel je nekaj časa sem, kakor kak velik gospod in je pozno v noč ostajal po kavarnah. Čez nekoliko tednov pa je njegova gospodinja policiji naznanila, da jo je za 180 goldinarjev ogoljufal. Zgodilo se je pa to tako. Ganesch porabil je lahkovernost svoje gospodinjice ter jo je pripravil k temu, da sta skupaj iskala in kopala v kleti zaklad. Po dolgem kopanju zadela sta res na velik, zgoraj zavezan lonec. A ta smel se je, kakor je čarovnik trdil, še le čez 24 ur dvigniti od tal, in sicer od v belo obleko oblečenega človeka. Razen tega bilo je tudi treba, da se za ta čas pod lonec nekoliko papirnatega denarja položi. Mojsterca, ki je bila vsled vsega tega v veliki razburjenosti, preskrbela je takoj papirnatega denarja za kakih 80 goldinarjev in je čudodelcu dala na račun zaklada tudi še 100 goldinarjev. Po preteku 24 ur odprl se je lonec s potrebnim ceremonijami, a kakó iznenadena je vsaj mojsterca bila, ko v loncu ni bilo videti ne srebrá, ne zlatá, ampak le nekoliko črne prsti! Ganesch tolažil jo je ter zatrjeval, ji, da bode uže govoril z duhovi in da jih bode vklonil svoji volji, vendar ona bila je zgubila svojo vero in zaupanje v njegovo čarovno moč, in iskala je pomoči pri sodnji. Če bo tej mogoče izvabiti čarovniku zgoljufani denar, je še vprašanje, ker ga je najbržje uže porabil, ali pa skrnil. Vsakako pa bode moral ta še s svojimi umetnostimi za nekoliko časa prejenjati.

Domače stvari.

— (Mestni odbor ljubljanski) ima javno sejo jutri dné 31. marcija t. l. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani z naslednjim dnevnim redom: 1.) Naznanila prvosedstva. 2.) Prisege meščanov. 3.) Personalnega in pravnega odseka poročilo: a) O mestnega odbornika naznanjeni odpovedi; b) o letošnjih dopolnilnih volitvah za mestni zastop. 4.) Stavbinskega odseka poročilo: a) o gradnji obrežnega zidú pod Hradeckega mostom na desnem bregu Ljubljance; b) o Alojzija Seemana prošnji za stavbinsko dovoljenje na Vrtači; c) o stavbinski črti Anton Paichelnovi hiši na Rimski cesti št. 19; d) o oddaji dobave stavbinskega lesa za tri leta in kamenoseških del za 1885. leto. 5.) Policijskega odseka poročilo: a) o računih za zdravila mestnim ubogim za III. in IV. kvartal 1883 in I. kvartal 1884 leta; b) o fizikatskem poročilu za 1882. leto. 6.) Finančnega odseka poročilo: a) O povračilu troškov za stavbinsko vzdrževanje poslopja ces. kr. vélike realke, spadajočih na 1884. leto; b) o računskem zaključku mestne klavnice in mestne posojilne zaklade za 1884. leto. 7.) Združenih odsekov poročilo o vtelovljenji podturnske graščine. 8.) Poročilo odseka za olupšavo mesta o napravi nekaterih naznanilnih tábelj. 9. Mestnega odbornika Ivana Hribarja samostalni predlog, da se nov tlak napravi po nekaterih ulicah in čez ceste in ulice narodi več novih prehodov. — Tajna seja.

— (Nakupavanje vojaških konj.) C. kr. poljedelsko ministerstvo je sporazumno z državnim vojnim ministerstvom določilo, da imajo državnih zrebčarij načelniki, kateri se udeležujejo premiiiranja konj, tudi letos od dotičnih konjerejcev nakupavati konje za vojaštvo.

— (Ljubljanska čitalnica) priredila je včeraj zvečer društveno besedo; igrala se je igra „Same zapreke“, v kateri sta se posebno odlikovala g. Gorazd in gdč. Marija Milohnojeva, prav povoljno izveli so svojo nalogo tudi gdč. Vrníkova in gg. Jerman in

Pelan. Pevske točke izvedle so se vse z največjo natančnostjo, posebno pa se je dopadal zbor gospodičin in éveterospev gg. Razingerja, Pribila, Valente in Paternostra. Besede udeležilo se je zeló mnogo odlične gospode; med njo opazili smo tudi gospoda deželnega predsednika barona Winklerja.

— (Velikonočne počitnice) pričnó se na tukajšnjih srednjih šolah v sredo zjutraj ter trajajo do srede jutra po Veliki noči.

— (Prememba posestva.) Gosp. Avgust Dreise kupil je od g. Antona Jeločnika tovarno za peči na Trnovskem obrežju.

— (Zabavni vlaki.) Ob Velikonočnih praznikih pojdejo zabavni vlaki iz Ljubljane na Dunaj, v Trst, Benetke in Reko; vožnja za polovico znižana.

— (Konkurz.) Nad premoženjem tukajšnje firme Handl in Steinberg (tovarna kleja) razglasil se je konkurz.

— (Umrí) je dné 27. t. m. v Celovci umirovljeni stotnik Vincencij Jak v 60. letu svoje dóbe. Jak bil je rodom Ljubljčan, služil je delj časa tudi v domačem polku baron Kuhn.

— (Poslanci pomladi.) V vseh krogih poznati hribolazec g. Kadilnik kazal nam je po polnem razcvetenju „Daphno Blagayano“, katoro je dobil včeraj na Šmarni gori; na Muleži (Jaterbenku) pa je dobil tudi popolen cvét „Daphne misereum“.

— (Lunin mrak) nastal bode danes. Prične se ob 4. uri 4 minute ter neha ob 7. uri 16 minut zvečer. Pri nas vendar ne bode opaziti tega mraku, ker luna vzhaja skoro jedno uro pozneje, ko bi imel nastopiti največji mrak.

— (Uboj?) Iz novomeškega okraja se nam piše: Ko so 15. t. m. prebivalci Gorenje in Dolenje Vasi vkup, in sicer po dražbi prodajali gozd Golek, prišel je zraven tudi 54letni kočar Anton Stepic. Ker je bil pijan, začel se je prepirati in zaganjati v posestnika M. K. iz Dolenje Vasi. Ta sune ga z roko od sebe proč, takó da je padel ter se na glavi ranil. Vstal je še sam, a kmalu potem pade zopet sam od sebe, in sedaj se več ni mogel pobrati od tal. Morala sta ga njegova dva sina vzdigniti ter nesti domov. Deveti dan potem je umrl. Zdravniki pri raztelesenji niso mogli z vso določnostjo izjaviti se, je li umrl vsled rane, ki jo je dobil pri prvem padcu, ali je smrt nastopila iz kakega drugzega vzroka. Vsekako sitna stvar.

— (Iz Kamenika) se nam poroča: Veliko veselje zavlada je po vsem mestu, ko smo zvedeli, da se je sklenila zgradnja železnice Ljubljana — Kamnik. V nedeljo, dné 29. t. m. bilo, je mesto okrašeno z zastavami in priredila se je sijajna razsvitljava. Zvečer hodila je godba po mestu. Občinski zastop in kameniški meščanje so se brzojavno zahvalili grofu Taaffeju in trgovinskemu ministru Pinu. — Iz Domžal pa se poroča: Ko se je v soboto zvečer zvedelo o sklenjeni gradnji železnice Ljubljana-Kamenik, priredilo se je takoj streljanje s topiči. V nedeljo bile so Domžale okrašene z zastavami in priredila se je razsvitljava. Poslalo se je od občine in obrtovalcev več zahvalnih telegramov grofu Taaffeju in Pinu.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Pariz, 30. marcija. Ministerski svét je sklenil položaju primerne sklepe, naj se odpošljejo pomožne čete, dalje da se zahteva kredita 200 milijonov. Négrier bode okrevl. Sovražnik ni vznemirjal Francozov na umikanju. Francozi imajo dovolj živil in streliva. — „Figaro“ poroča, da se bodo mobilizovali vsi 4 bataljoni, da se bodo prostovoljci nabirali ter se zbralo 5000 pomorščakov. Négrier imenovan je divizijskim generalom.

London, 30. marcija. „Daily News“ poročajo, da je vlada dobila iz Petrograda poročilo, po katerem je več upanja, da se bode prepirno vprašanje med Rusijo in Anglijo rešilo mirnim putem. Ruske vlade odgovor je baje uže na poti v London; vsebina mu je pomirljiva.

Pariz, 29. maja. (Uradno poročilo.) Négrier je hudo ranjen; zapustiti je moral 28. t. m. Lang-Son ter se umakniti močnejšemu sovražniku. Francozi morali so se pomakniti do Dongsona in Thannvia; zdaj koncentrujejo vse moči na Chu

in Kep. Polkovnik upa, da bode ob vseh odnošajih mogel braniti Delto, zahteva pa pomoči.

Paris, 29. marca. „Mémorial Diplomatique“ poroča, da se Granville zdaj pogaja z Musurusom in Hassanom Fami pašo, da se povrnejo pravice Sultanu v Egiptu, za to pa da bode Turčija v slučaju vojne Angleške z Rusijo pomagala prvi.

London, 29. marca. V Portsmouth in Devonport poslalo se je povelje, naj bode pripravljenih šest oklopnih, šest korvet, jeden avizni parobrod in ladje za topove, kakor tudi torpedni čolni.

Bukarešt, 29. marca. Včeraj po noči zgorel je velik del poslanske palače. Ogenj nastal je po neprevidnosti. Škoda je samo materijalna. Listine so se rešile.

Atene, 29. marca. Včeraj čutil se je na več krajih potres. V Kalamati, Kisi in Megalopolisu podrlo se je več hiš; nekatere osebe so poškodovane.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 30. marca.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	81·50
„ „ „ srebri	81·80
Zlata renta	106·60
5% avstr. renta	96·65
Delnice narodne banke	862·—
Kreditne delnice	294·50
London 10 lir sterling	124·55
20 frankovec	9·83
Cekini c. kr.	5·82
100 drž. mark	60·85

Uradni glasnik

z dne 30. marca.

Razpisane službe: V davkarskem okraju Idrija služi okrajnih babic za Ledine in Vojsko. Letna nagrada je 36 gld.; prošnje do konca aprila t. l. okr. glavarstvu v Logatci.

Konkurzi: Razpisan je konkurz na imenje Blaža Olfšiča, trgovca z mešanim blagom, v Radóvljici. Konkurni komisar je c. kr. okr. sodnik Lovr. Ulčar in upravnik mase Fr. Hudovernig, oba v Radóvljici. Dan likvidacije je 13. maja t. l.

Eks. jav. dražbe: V Litiji posestvo Ant. in Alojzije Dornig iz Zagorja (18455 gld.) dné 7. aprila, 8. maja in 12. junija; — posestvo Jan. Sončarja z Kresniškega Vrha (2360 gld.) dné 7. aprila, 8. aprila in 12. junija — V Ilir. Bistrici zemljišče Jur. Krašovca iz Prema (200 gld.) dné 10. aprila, 29. maja in 26. junija. — V Kočevji zemljišče Josipine Norscher iz Stare Loke (70 gld.) dné 8. aprila, 13. maja in 10. junija.

Tujci.

Dné 26. marca.

Pri Maliči: Richter, Bucheinmayer, trg. potov., z Dunaja. — Löbl, trgovec, iz Kaposvára. — Müller, trg. potov., iz Trsta. — Miklitz, c. kr. nadgozdar, iz Radóvljice. — pl. Obereigner, c. kr. nadzornik, iz Schneeberga.

Pri Slonu: Oswald, trgovec, in Hutter, trg. potov., z Dunaja. — Schenk, lekar; Schreiner, pivovarne lastnik, Hanisch, vodja, in Fruhmann, trg. potov., iz Gradca.

Pri Bavarskem dvoru: Raunicher, trgovec, iz Trsta. — Dolenc, kleparski mojster, iz Karlova. — Hauska, zasebnik, iz Tržiču.

Pri Južnem kolodvoru: Grašič, in Dolžan, iz Gorice. — Appei, agent, iz Celovca.

Umrlí so:

Dné 27. marca. Jera Hribar, hišna posestnica, 53 l., Cesta v mestni log št. 3, jetika.

Dné 28. marca. Janez Podkrajšek, hišni posestnik, 40 l., Cerkevne ulice št. 19, jetika.

V civilni bólnici:

Dné 27. marca. Tomaž Robida, gostaç, 75 l., opešanje. — Ivan Škerjanc, črevljár, 24 l., Pneumothorax.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
28. marc.	7. zjutraj	733·49	1·6	bzv.	megla	10·80
	2. pop.	733·27	10·2	jzpd. sl.	obl.	dež
	9. zvečer	733·65	7·2	bzv.	»	»
29. marc.	7. zjutraj	733·53	6·4	zpd. sl.	obl.	4·50
	2. pop.	732·69	11·7	bzv.	»	»
	9. zvečer	732·21	8·0	zpd. sl.	d. ja.	dež

Odgovorni urednik J. Naglič.

Tržne cene.

V Ljubljani, 28. marca.

Hektoliter banaanške pšenice velja 7 gld. 27 kr., domače 6 gld. 83 kr.; reš 5 gld. 4 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 41 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 36 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 12 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 66 kr., svinjini 68 kr., drobniško po 38 kr. — Piške po 50 kr., golob 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 87 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 60 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Marsala-Florio

sicilijansko medicinično desertno vino, od slavnega profesorja dr. Mantegazze priporočen kot izborno krepčevalno sredstvo za rekonvalescente in vsled dolgotrajne bolezni opešane osebe, dalje tudi za slabotne žene in deca. V steklenicah po 1 gld. v

lekarni Piccoli v Ljubljani

Dunajska cesta. (107) 15—11

Pri Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani se dobivajo vedno vse knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razingar in A. Zumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razingar in A. Zumer. 25 kr.

Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Gimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo-dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Miošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaič, Lehrgang der kroatichen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladine:

I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.

II. zvezek: *Peter rokodelčič*, 36 kr.

III. zvezek: *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Pačar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovn. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog. Pravljičca za mladino. 20 kr.

Znidarič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico (4^e velike) po 50 kr. Pravljičce o:

Pepelki, Rudeči kapiči in Obutem mačku (8e velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

Vabilo na naročbo.

Z aprilom 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to ucini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, naureč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10·—
„ pol leta	„ 5·—
„ četrt leta	„ 2·50
„ en mesec	„ —85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6·—
„ pol leta	„ 3·—
„ četrt leta	„ 1·50
„ mesec	„ —50
za donašanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

Poslednje obligacije. — Poslednje emitiranje.

Vsled ministrske naredbe vrši se dné 10. aprila 1885. l. po zakonito propisanih določbah veliko mesečno izžrebanje s kraljevim pismom dovoljenih

laških loznih posojil

Ta posojila so zajamčena na posestvih mest Bari, Barletta, Milan in Benetke s 500 žrebanji (vsak mesec jedno žrebanje)

ki se vrše nepreklono v dnevih na obligacijah naznačenih. Slednje obsežajo vrhu tega natančneja pojasnila. — Ta posojila so

najkoristnejša, najbolj sestavljena in jedina na svetu

z skoro

300 000 dobitki v gotovini

izmed kojih so nekatera po

2 milijona, 1 milijon, 500 000, 400 000, 300 000, 100 000 itd.

vkupno denarno svoto

66 milijonov dobitkov

tvorijo, ter se izplačujejo penazi z največjo diskrecijo dotičnikom brez kakih formalnostij, celó brez kake pobolnice, ker so na naslovih potrebna sprejemna potrdila.

Številke vlečenih obligacij denejo se z nova v to primerno posodo pod določbami državnih in komunalnih propisov, tako da more vsak naslov prl jednem in istem žrebanji večkrat vlečen biti.

Običaj, kako da se vlečejo številke, je vsak mesec različen, podaje torej vsakemu lastniku obligacij največjo možnost, na ta ali drugi način zadeti kak dobiček.

Minimum jednega loza 60 frk., maksimum 2 milijona.

Vplačane vsote vrhu tega niso nikedar izgubljene ter se povrnejo neskrajšano, ker se vsakemu lastniku izplača na obligacije 290 frk., namreč 60 frk. za garantovani najmanjši dobiček in 230 frk. za znesek vplačane svote.

Definitivne, na lastnika se glaseče, zlasti od komunalnih oblastev mest

Bari, Barletta, Milan, Benetke

garantovane in podpisane originalne obligacije, ki redno pri 500 žrebih (jedenkrat na mesec) soigrajo, razpečavajo se po neizmanjšajoči polni ceni za 115 gld.

Omenjene obligacije dobivajo se za 145 gld. na obroke, ki se takó-le plačujejo: Pri subskripciji 7 gld. 50 kr., ostanek v znesku 137 gld. 50 kr. pa v 55 jako ugodnih mesečnih obrokih po 2 gld. 50 kr., pričeni s 1. majem in prvi teden vsacega meseca. Koj po plačnem zadatji le-teh 7 gld. 50 kr. udeležuje se odjemnik vseh prej omenjenih periodičnih žrebanj istim načinom, kot bi bil ves znesek vplačal; toda isti more tudi, kakor mu drago, naprej plačati jeden ali več obrokov. Vsak kupec te vrste, kot oni, ki je plačal vse obligacije, dobi kot premijo 5 lozov velike loterije mesta Nizze, ki se bodo kmalu izžrebali, pričeni z velikim lozom

pol milijona

in drugimi velikimi dobitki po 100 000, 50 000, 25 000, 20 000 itd.

Zneski vposljejo naj se do dné 9. aprila bapkovni hiši **Croce freres fu Mario v Genovi**, sv. Jurija trg št. 32, kojemu se je izročilo razpečavanje teh obligacij. Temu je uže zdaj 11 let, odkar hiša naša oskrbava te obligacije na Italijanskem in v inozemstvu v popolno zadovoljnost svojih klientov; med temi je mnogo takih, kojim so se največji lozi dan po žrebu brez kacega odtegljaja za komisije izplačali, kakor to dokazujejo uradne, občinstvu v pregled razpoložene listine.

Splóšne določbe. Obligacije je možno sprejemati po vsem svetu proti vposlanemu denarnemu znesku, in sicer po: 1.) Mednarodni poštni nakaznici ali konzularnem mandatu; 2.) po odstrižku; 3.) po vpisanem pismu; 4.) ali v zapečatenem denarnem pismu. Istotako se v plačilo vzprejmljó: Bankovci, pisemne znamke, rentni kuponi, bodi si katerekoli dežele. Dopisuje naj se francoski ali nemški. Vsaki naročbi prilóžiti je treba 50 ct. za poštnino nazaj. Na naročbo proti povzetji se ne bo oziralo.